

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Черкаській області

Слідчий відділ

вул. Гоголя, 240, м. Черкаси, 18000, тел. (0472) 37-92-44

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_chk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001740

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Черкаси

07 вересня 2023 року

Начальник відділення слідчого відділу Управління СБ України в Черкаській області підполковник юстиції Смілянець Сергій Вікторович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22022250000000235 від 21.12.2022 за ознаками злочинів, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 1, 2 ст. 111 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні злочинів, керуючись ст. ст. 42, 276 – 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Карікову Івану Вікторовичу,
25.02.1992 року народження, уродженцю
с. Самсонівка Краснодонського району
Луганської області, українцю, громадянину
України, зареєстрованому за адресою:
Луганська область, Луганський район,
с. Самсонівка, вул. Леніна, б. 55,
проживаючому на тимчасово окупованій
території України,

про те, що він підозрюється в участі у терористичній організації «Луганська народна республіка» та сприянні її діяльності, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України;

державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме переході на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України;

державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинене в умовах

воєнного стану, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 ст.111 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що в травні 2014 року у м. Луганську утворено так звану «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), яка, відповідно до ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», є терористичною організацією, учасники якої на території України займаються вчиненням актів тероризму, залякуванням населення, вбивством громадян, захопленням адміністративних будівель органів державної влади і місцевого самоврядування та інших тяжких і особливо тяжких злочинів, що призводить до дестабілізації суспільно-політичної ситуації у державі.

Основною метою діяльності вказаної терористичної організації є насильницька зміна та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, а також зміна меж території і державного кордону України, шляхом створення незаконного державного утворення «ЛНР».

Вказана терористична організація є стійкою, має чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з планом спільних злочинних дій.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

При цьому на керівників та учасників силового блоку покладається забезпечення стійкості терористичної організації шляхом чинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних Сил України. У свою чергу представники політичного блоку організовують збір та отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їхньої діяльності, чим також забезпечується існування вказаної терористичної організації.

Терористична організація «ЛНР» має стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Так, на учасників політичного блоку, відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- створення так званих органів державної влади «ЛНР» та організація їх діяльності;
- видача нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів державної влади «ЛНР»;
- організація та проведення незаконного референдуму на території Донецької області про визнання суверенітету незаконного державного утворення «ДНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності терористичної організації «ЛНР» з метою схилення їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії з незаконним державним утворенням «ЛНР» та її лідерами з метою координації дій, спрямованих на повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в Україні, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам та Збройним Силам України;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «ЛНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до повалення конституційного ладу і захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам бойового блоку «ЛНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «ЛНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На учасників силового блоку, відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- систематична організація та ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних Сил України, задіяними у проведенні антитерористичної операції;

- з метою опору представникам державної влади та унеможливлення припинення злочинної діяльності правоохоронними органами та Збройними Силами України, організація у групи осіб, які є прихильниками злочинної діяльності учасників «ЛНР», озброєння зазначених осіб та керівництво їхніми діями;

- створення не передбачених законом збройних формувань та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку «ЛНР» та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Луганської області;

- скоєння терористичних актів та диверсій на території України;

- захоплення зброї чи заволодіння у інший спосіб боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу владу в Україні;

- силова підтримка учасників політичного блоку при проведенні незаконного референдуму на території Луганської області про визнання суверенітету незаконного державного утворення ЛНР, а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація поставок зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації.

Враховуючи викладене, так звана «ЛНР» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому відповідно до абз. 22 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

7 квітня 2014 року за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

Через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14 квітня 2014 року за № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію (далі - АТО) із залученням Збройних Сил України (далі – ЗС України) та інших військових формувань.

30 квітня 2018 року Президент України як Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Указом № 116/2018 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України від 30 квітня 2018 року «Про широкомасштабну антитерористичну операцію в Донецькій та Луганській областях», яким вводиться в дію рішення Ради національної безпеки і оборони про зміну формату широкомасштабної антитерористичної операції, яка була запроваджена у 2014 році.

Того ж дня, тобто 30 квітня 2018 року Президент України як Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України підписав наказ «Про початок

операції Об'єднаних сил із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі та стримування збройної агресії Російської Федерації на території Донецької та Луганської областей», згідно якого з 14 год. 00 хв. 30 квітня 2018 року розпочалась операція Об'єднаних сил із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі та стримування збройної агресії Російської федерації у Донецькій і Луганській областях, відповідно до плану операції Об'єднаних сил.

З травня 2014 року по 24.02.2022 учасниками терористичної організації «ЛНР», реалізуючи злочинний умисел представників влади рф і зс рф щодо досягнення зазначених завдань, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ЛНР» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Луганської області, акти застосування збройної сили проти держави України, чиниться збройний опір правоохоронним органам України, військовослужбовцям ЗС України і іншим представникам сил АТО (до 30.04.2018) та ООС (з 14 год. 00 хв. 30.04.2018) у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, під контролем терористичної організації «ЛНР» опинилась частина території Луганської області, визначена Постановою ВР України № 254-VIII від 17 березня 2015 року «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», Постанови ВР України № 252-VIII від 17 березня 2015 року «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», та Закону України від 15.04.2014 «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України».

Численні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ЛНР» або з їх участю, визнані у зверненнях ВР України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ЛНР» терористичною організацією. Зокрема, у зверненні ВР України до ООН, Європейського парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи (далі за текстом - ПАРЕ), Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї Організації з безпеки і співробітництва в Європі, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання РФ державою-агресором, затвердженому Постановою ВР України від 27.01.2015 за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, ПАРЕ, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВР України від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, Постанові ВР України

«Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройної агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ЛНР» та «ДНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

З метою досягнення своїх злочинних цілей, організаторами вказаної терористичної організації, в населених пунктах Луганської області, створені незаконні збройні формування, до складу яких на постійній основі залучаються місцеві мешканці та громадяни іноземних держав.

Слідством встановлено, що у лютому 2022 року (більш точну дату органом досудового розслідування не встановлено) у громадянина України Карікова Івана Вікторовича, 25.02.1992 року народження, який був обізнаний про незаконність дій збройних підрозділів та політичного керівництва самопроголошеної «ЛНР», спрямованих на нанесення шкоди державній безпеці України та здійснення терористичної діяльності, виник злочинний умисел, направлений на участь в діяльності силового блоку вказаної терористичної організації.

Так, Каріков І.В., будучи радикально налаштованою особою, прихильником протиправної діяльності «ЛНР», діючи з мотивів несприйняття чинної влади в Україні та з корисливих мотивів, переслідуючи мету заподіяння шкоди інтересам України, а саме прийняття участі в бойових діях у складі незаконних збройних формувань терористичної організації «ЛНР», усвідомлюючи той факт, що діяльність вказаної терористичної організації незаконна і спрямована на насильницьку зміну, повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в Україні, а також зміну меж території і державного кордону України, у лютому 2022 року у м. Кадіївка (Стаханов) Алчевського району Луганської області, яке є тимчасово окупованою територією України, добровільно вступив до силового блоку терористичної організації «ЛНР». При цьому, Каріков І.В. усвідомлював, що для досягнення злочинної мети, яку переслідує «ЛНР», йому як члену цієї організації, доведеться чинити збройний опір законним діям працівників правоохоронних органів України та військовослужбовців ЗС України, які спрямовані на припинення протиправної діяльності вищевказаної терористичної організації.

23.02.2022 після вступу до рядів силового блоку терористичної організації «ЛНР», Карікова І.В. направлено на військову службу до одного із бойових підрозділів вказаної організації, а саме – т.зв. «6-го окремого мотострілецького козачого полку імені отамана Платова (6 омсп, в/ч 69647) 2 АК НМ ЛНР».

Того ж дня, тобто 23.02.2022 наказом № 40 по т.зв. «в/ч 69647 2 АК НМ ЛНР» Карікова І.В. призначено на посаду стрільця помічника гранатометника

3 мотострілецького відділення, 2 мотострілецького взводу, 3 мотострілецької роти (БМП), 1 мотострілецького батальйону т.зв. «6-го окремого мотострілецького козачого полку імені отамана Платова (6 омсп, в/ч 69647) 2 АК НМ ЛНР» у званні рядового.

В подальшому, у період з 23.02.2022 по 24.02.2022 Каріков І.В. зі зброєю в руках приймав безпосередню участь у силовому опорі правоохоронним органам України, військовослужбовцям ЗС України і іншим представникам сил оборони, задіяним у проведенні Операції Об'єднаних сил (ООС), в районі населених пунктів Первомайськ, Новоолександрівка та Молодіжне Алчевського району Луганської області.

Зокрема, він вчиняв умисні дії із застосуванням вогнепальної зброї різного калібру і різного призначення, направлені на фізичне знищення живої сили і броньованої техніки правоохоронних органів і ЗС України, чим сприяв її незаконній діяльності на території Луганської області.

Таким чином встановлена достатність доказів для підозри Карікова Івана Вікторовича у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, тобто участь у терористичній організації та сприяння її діяльності.

Крім того, згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння,

заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент рф владімір путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації (далі - зс рф) на територію України.

О 04 год. 30 хв. 24.02.2022 президентом рф володимиром путіним оголошено початок так званої «спеціальної військової операції» проти України з метою проведення «демілітаризації та денацифікації України».

В той же час, тобто о 04 год. 30 хв. 24.02.2022 військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

Із вказаного часу зс рф спільно зі збройними підрозділами «ЛНР», діючи з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, застосовують засоби ведення війни, заборонені міжнародним правом, вчиняють військову агресію відносно народу України, безпосередньо акти насильства щодо цивільного населення, з метою тероризування населення та поєднані з вбивствами цивільних осіб, а також здійснюють обстріли об'єктів військової та критичної інфраструктури, чим фактично ведуть повномасштабну війну проти України та українського народу.

Із 05 год. 30 хв. 24.02.2022 у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Указом президента України № 64/2022 від 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан строком на 30 днів, тобто до 05 год. 30 хв. 26.03.2022.

Того ж дня, тобто 24.02.2022 представники зс рф та російських спецслужб на території рф, представники терористичних організацій «днр» та «лнр», використовуючи засоби масової інформації, соціальні мережі та месенджери, через українофобів та прихильників військового вторгнення зс рф на територію

України розпочали залучати на свій бік громадян України та здійснювати активний збір інформації про місця постійної дислокації підрозділів Збройних Сил України (далі – ЗСУ), Державної прикордонної служби України, Національної гвардії України, Служби безпеки України та інших військових формувань, а також їх укомплектованість, обороноздатність та передислокацію, з метою їх подальшого знищення та реалізації вказаної підривної діяльності проти України.

Після цього на підставі Указу Президента України Зеленського В.О. від 14.03.2022 № 133/2022, від 18.04.2022 № 259/2022, від 17.05.2022 № 341/2022, від 12.08.2022 № 573/2022, від 07.11.2022 № 757/2022, від 06.02.2023 № 58/2023, від 01.05.2023 № 254/2023 у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф, воєнний стан на території України продовжувався. На даний час, на підставі Указу Президента України Зеленського В.О. від 26.07.2023 № 451/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф, воєнний стан на території України продовжено з 05 год. 30 хв. 18.08.2023 строком на 90 діб.

Так, 24.02.2022 Каріков Іван Вікторович, 25.02.1992 року народження, який був обізнаний про незаконність дій зс рф та збройних підрозділів «ЛНР», являючись громадянином України, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, реалізуючи прямий умисел, направлений на вчинення державної зради, усвідомлюючи та передбачаючи невідворотне настання суспільно небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, в порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України захищати незалежність та територіальну цілісність України, бажаючи допомогти у проведенні підривної діяльності та зробити свій особистий внесок в насильницьку зміну, повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в Україні, а також зміну меж території і державного кордону України, перебуваючи на посаді стрільця помічника гранатометника 3 мотострілецького відділення, 2 мотострілецького взводу, 3 мотострілецької роти (БМП), 1 мотострілецького батальйону т.зв. «6-го окремого мотострілецького козачого полку імені отамана Платова (6 омсп, в/ч 69647) 2 АК НМ ЛНР» (після 24.02.2022 входить до 2-го армійського корпусу у складі об'єднання Збройних сил Росії на Донбасі (8 гвардійська загальновійськова армія Південного військового округу зс рф)), діючи на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України перейшов на бік ворога – російської федерації, в період збройного конфлікту, а саме збройної агресії російської федерації проти України, розпочатої о 04 год. 30 хв. 24.02.2022 президентом російської федерації володимиром путіним.

В подальшому, у період з 24.02.2022 по 06.03.2022 включно Каріков І.В., в період збройного конфлікту, діючи на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України надавав допомогу російській федерації у проведенні підривної діяльності проти України, а саме зі

зброєю в руках приймав активну участь у бойових діях проти Сил оборони України в районах населених пунктів Первомайськ, Новоолександрівка та Молодіжне Алчевського району Луганської області.

Таким чином встановлена достатність доказів для підозри Карікова Івана Вікторовича у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.111 КК України, а саме: державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме перехід на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Крім того, згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970

№ 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент рф владімір путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації (далі - зс рф) на територію України.

О 04 год. 30 хв. 24.02.2022 президентом рф володимиром путіним оголошено початок так званої «спеціальної військової операції» проти України з метою проведення «демілітаризації та денацифікації України».

В той же час, тобто о 04 год. 30 хв. 24.02.2022 військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

Із вказаного часу зс рф спільно зі збройними підрозділами «ЛНР», діючи з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, застосовують засоби ведення війни, заборонені міжнародним правом, вчиняють військову агресію відносно народу України, безпосередньо акти насильства щодо цивільного населення, з метою тероризування населення та поєднані з вбивствами цивільних осіб, а також здійснюють обстріли об'єктів військової та критичної інфраструктури, чим фактично ведуть повномасштабну війну проти України та українського народу.

Із 05 год. 30 хв. 24.02.2022 у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Указом президента України № 64/2022 від 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан строком на 30 днів, тобто до 05 год. 30 хв. 26.03.2022.

Того ж дня, тобто 24.02.2022 представники зс рф та російських спецслужб на території рф, представники терористичних організацій «днр» та «лнр», використовуючи засоби масової інформації, соціальні мережі та месенджери, через українофобів та прихильників військового вторгнення зс рф на територію України розпочали залучати на свій бік громадян України та здійснювати активний збір інформації про місця постійної дислокації підрозділів Збройних Сил України (далі – ЗСУ), Державної прикордонної служби України, Національної гвардії України, Служби безпеки України та інших військових формувань, а також їх укомплектованість, обороноздатність та передислокацію, з метою їх подальшого знищення та реалізації вказаної підривної діяльності проти України.

Після цього на підставі Указу Президента України Зеленського В.О. від 14.03.2022 № 133/2022, від 18.04.2022 № 259/2022, від 17.05.2022 № 341/2022, від 12.08.2022 № 573/2022, від 07.11.2022 № 757/2022, від 06.02.2023 № 58/2023, від 01.05.2023 № 254/2023 у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф, воєнний стан на території України продовжувався. На даний час, на підставі Указу Президента України Зеленського В.О. від 26.07.2023 № 451/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф, воєнний стан на території України продовжено з 05 год. 30 хв. 18.08.2023 строком на 90 діб.

Так, у період з 07.03.2022 по 03.08.2022 Каріков Іван Вікторович, 25.02.1992 року народження, який був обізнаний про незаконність дій зс рф та збройних підрозділів «ЛНР», являючись громадянином України, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, реалізуючи прямий умисел, направлений на вчинення державної зради, усвідомлюючи та передбачаючи невідворотне настання суспільно небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, в порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України захищати незалежність та територіальну цілісність України, бажаючи допомогти у проведенні підривної діяльності та зробити свій особистий внесок в насильницьку зміну, повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в Україні, а також зміну меж території і державного кордону України, перебуваючи на посаді стрільця помічника гранатометника 3 мотострілецького відділення, 2 мотострілецького взводу, 3 мотострілецької роти (БМП), 1 мотострілецького батальйону т.зв. «6-го окремого мотострілецького козачого полку імені отамана Платова (6 омсп, в/ч 69647) 2 АК НМ ЛНР» (після 24.02.2022 входить до 2-го армійського корпусу у складі об'єднання Збройних сил Росії на Донбасі (8 гвардійська загальновійськова армія Південного військового округу зс рф)), діючи на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, в умовах воєнного стану, надавав допомогу російській федерації у проведенні підривної діяльності проти України, а саме зі зброєю в руках приймав активну участь у бойових діях проти Сил оборони України в районах населених пунктів Первомайськ, Новоолександрівка та Молодіжне Алчевського району, Попасна, Новозванівка, Олександропілля, Троїцьке, Золоте Северодонецького району Луганської області та Володимирівка, Покровське, Нова Кам'янка, Соледар, Пилипчатине, Клинове, Мідна Руда, Відродження, Роти, Криничне, Миронівка, Воздвиженка, Миронівський, Вершина, Семигір'я, Новолуганське Бахмутського району Донецької області. 11.05.2022 Каріков І.В. отримав поранення в районі населеного пункту Золоте Северодонецького району Луганської області. 03.08.2022 Каріков І.В. отримав поранення в районі населеного пункту Соледар Бахмутського району Донецької області.

Таким чином встановлена достатність доказів для підозри Карікова Івана Вікторовича у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК

України, а саме: державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинене в умовах воєнного стану.

Начальник відділення слідчого відділу
Управління ОБ України в Черкаській області
підполковник юстиції

Сергій СМІЛЯНЕЦЬ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор відділу Черкаської
обласної прокуратури

«28» вересня 2023 року

Вадим КОЛОМІЄЦЬ

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2023 року

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Начальник відділення слідчого відділу

Управління СБ України в Черкаській області

підполковник юстиції

Сергій СМІЛЯНЕЦЬ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) _____

Каріков Іван Вікторович

(прізвище ім'я та по батькові)

zareestrovaniy (na): **Луганська область, Луганський район, с. Самсонівка, вул. Леніна, б. 55**, проживаючий на тимчасово окупованій території України, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 **Вам необхідно з'явитися 13.09.2023, 14.09.2023 та 15.09.2023 о 10:00 до начальника відділення слідчого відділу УСБУ в Черкаській області підполковника юстиції Смілянця С.В., за адресою: м. Черкаси, вул. Гоголя, 240, р.т. (0472) 398-667**

для участі у _____

ДОПИТІ

(назва процесуальної дії)

у кримінальному провадженні _____

22022250000000235

(найменування, номер)

в якості _____

ПІДОЗРЮВАНОГО

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб - у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб - у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несе відповідальність, встановлену законом.

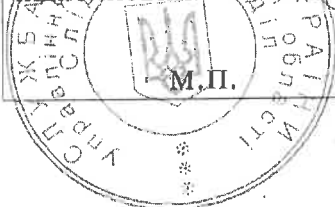
5. Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Начальник відділення слідчого відділу

УСБУ в Черкаській області

підполковник юстиції

Сергій СМІЛЯНЕЦЬ

«07» вересня 2023 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

Начальник відділення слідчого відділу
УСБУ в Черкаській області
підполковник юстиції

Сергій СМІЛЯНЕЦЬ